

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2015/0503 van 31 augustus 2015
in de zaak 1213/0096/SA/1/0082

In zake: de heer **Willem SCHROOYEN**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Dirk DE MAESENEER
kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Bredestraat 4
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

Tussenkomende partij: de nv **DIBO CAR- & TRUCKWASH**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Ilse CUYPERS en An VALCKENBORGH
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 64 b 101
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 18 oktober 2012 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 3 augustus 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij en van andere derden tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen van 9 maart 2012 niet ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de bouw van een carwash en een stofzuigerinstallatie.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te 2050 Antwerpen, Blancefloerlaan 177 en met als kadastrale omschrijving afdeling 13, sectie N, nummer 833 F.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De Raad heeft met het arrest van 29 januari 2013 met nummer S/2013/0024 de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend, maar wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een toelichtende nota ingediend. De tussenkomende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De behandeling van de vordering, die initieel toegewezen is aan de derde kamer, is op 29 januari 2013 toegewezen aan de eerste kamer.

De verzoekende partij heeft met een aangetekende brief van 18 februari 2013 tijdig een verzoek tot voortzetting ingediend overeenkomstig artikel 4.8.19, tweede lid VCRO.

De procespartijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 15 oktober 2013, waarop de vordering tot vernietiging wordt behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Robin MEES, die loco advocaat Dirk DE MAESENEER verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Sarah JACOBS, die loco advocaat Ilse CUYPERS verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij is, alhoewel behoorlijk opgeroepen, niet ter zitting verschenen. Krachtens artikel 4.8.27 VCRO verhindert de afwezigheid van een procespartij de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO en van het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals van toepassing op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. TUSSENKOMST

De nv DIBO CAR- & TRUCKWASH verzoekt met een aangetekende brief van 13 december 2012 in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 7 januari 2013 de tussenkomende partij toegelaten in de debatten tussen te komen.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

IV. FEITEN

Op 28 december 2011 (datum van de verklaring van volledigheid) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een self-car-wash met bijhorende stofzuigereilanden”*.

Het perceel is, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgesteld gewestplan 'Antwerpen', gelegen in woongebied.

Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Afbakening grootstedelijk gebied Antwerpen', goedgekeurd met een besluit van de Vlaamse Regering van 19 juni 2009.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg geldt, noch in een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Er is geen openbaar onderzoek georganiseerd.

De brandweer van de stad Antwerpen adviseert voorwaardelijk gunstig op 3 januari 2012.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert voorwaardelijk gunstig op 14 februari 2012.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen verleent op 9 maart 2012 als volgt een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij:

“ ...

Toetsing aan de wettelijke en reglementaire voorschriften

De aanvraag is in overeenstemming met de bestemming en de voorschriften van het gewestplan, zoals hoger omschreven.

De aanvraag werd getoetst aan de bepalingen van de bouwcode. Het ontwerp voldoet hieraan.

...

Beoordeling

Voorliggende aanvraag omvat het bouwen van een carwash en stofzuigerinstallaties.

Het perceel waarop de aanvraag betrekking heeft is gelegen aan een voldoende uitgeruste weg.

De huidige toestand omvat een servicestation met zelfbediening, bestaande uit een met asfalt verhard terrein en brandstofpompen onder een luifel.

De omringende bebouwing wordt hoofdzakelijk gekenmerkt door woongebouwen, grootschalige bedrijven en een bos aan de overzijde van de Blancefloerlaan.

De aanvrager wenst de verharding van het servicestation uit te breiden en er een carwash met bijhorende stofzuigerinstallaties te bouwen. De carwash heeft een breedte van 23,21 meter, een diepte van 6 meter en een hoogte van 4,50 meter.

De constructie wordt uitgevoerd in inox met een afgeronde dakbedekking in transparant polycarbonaat, het technisch lokaal wordt afgewerkt met sandwichpanelen. Tussen de carwash en de Garmt Stuivelingstraat wordt een groenscherm met een lengte van 35 meter en een hoogte van 4 meter boven het maaiveld geplaatst.

De carwash en bijhorende stofzuigerinstallaties voldoen aan de eisen van gebruiksgenot.

De gebruikte materialen zijn typisch voor dergelijke installaties. Een carwash is een logische aanvulling bij een bestaand servicestation en is dus functioneel inpasbaar in de omgeving. Daarenboven wordt een (hand)carwash in de regel gezien als een inrichting die thuishoort in woongebied. Immers artikel 5.1.0 van het Koninklijk Besluit ontwerp-gewestplannen en gewestplannen bepaalt: “woongebieden zijn bestemd voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, (...). Deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen mogen echter maar worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving.”

Een woonzone is dus in feite een gemengd gebied, waar niet alleen het wonen, maar ook alle functies die daar direct bij aansluiten, thuishoren.

Om het hinderlijk aspect omtrent geluidsoverlast te beperken worden voorwaarden opgelegd in de vergunning. Het geluidsscherm met groene beplanting dient verlengd te worden met ongeveer 14 meter tot de volledige lengte van het perceel. De noordzijde van de Garmt Stuivelingstraat vormt op deze wijze een groene geluidsbuffer in aansluiting met het reeds bestaande groen voor het naastliggende winkelpand.

Bovendien dient de achtergevel van het technische lokaal over de volledige lengte van de boxen doorgetrokken te worden tot de uiterste zijgevel van de boxen zodat een u-vormig aaneensluitend geheel gevormd wordt door de uiterste zijgevels en achtergevel.

Dit dient in hetzelfde materiaal te gebeuren als het technisch lokaal.

Gelet op het voorgaande is de aanvraag onder voorwaarden stedenbouwkundig aanvaardbaar en verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening.

...

Het college van burgemeester en schepenen acht de gevraagde werken vatbaar voor vergunning op grond van de argumenten, zoals ontwikkeld in het verslag van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

BIJGEVOLG BESLIST HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN IN DE ZITTING VAN 9 maart 2012 HET VOLGENDE:

Het college van burgemeester en schepenen geeft de vergunning af aan de aanvrager, die ertoe verplicht is:

...

3. de voorwaarden van de brandweer strikt na te leven;

4. voor eventuele publiciteit een aan aparte aanvraag in te dienen;

5. het “groene” geluidsscherm door te trekken tot de linkerperceelsgrens;

6. de achtergevel van het technisch lokaal door te trekken tot de linkerzijgevel van de boxen tot een aansluitend geheel.

...”

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 27 april 2012 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 26 juli 2012 dit administratief beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 30 juli 2012 beslist de verwerende partij op 3 augustus 2012 als volgt het administratief beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen:

“
...

8. Openbaar onderzoek:

Een openbaar onderzoek is niet vereist.

De beroeper verwijst naar het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken;

Artikel 3. § 3: De volgende aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning worden onderworpen aan een openbaar onderzoek:

13° aanvragen waarbij scheimuren of muren, die in aanmerking komen voor mandeligheid of gemene eigendom, worden opgericht, uitgebreid of afgebroken;

14° aanvragen voor het plaatsen van vergunningsplichtige tuinafsluitingen op de perceelsscheiding.

Dit uitvoeringsbesluit is van kracht voor tuinafsluiting welke zich bevindt op de perceelsgrens.

Het betreffende groenscherm bevindt zich slechts tegen de perceelsgrens. Een openbaar onderzoek is hier aldus niet verplicht.

9. Beoordeling:

De aanvraag valt niet onder de gebieden waarvoor het GRUP voorschriften vastlegt. De voorschriften van het gewestplan blijven van toepassing.

Volgens het vastgestelde gewestplan van Antwerpen (goedgekeurd bij KB van 3 oktober 1979) situeert de aanvraag zich in woongebied en KMO-gebied.

Het advies van de brandweer van Antwerpen dient strikt te worden nageleefd.

De aanvraag dient getoetst op haar verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

De carwash en bijhorende stofzuigerinstallaties zijn functioneel inpasbaar in de omgeving. Dit maakt deel uit van een logische aanvulling bij een bestaand tankstation.

Bovendien kan men stellen dat het bestaand perceel vrij overgedimensioneerd is t.o.v. de bestaande bebouwing. De carwash en stofzuigerinstallaties zorgen voor een goede opvulling van deze ruimte.

Het materiaalgebruik is typisch voor dergelijke functies en is stedenbouwkundig aanvaardbaar.

Het perceel is gelegen langs een drukke weg met veel doorgaand verkeer, waar

verschillende functies samen gelegen zijn.

Men kan stellen dat de nieuwe self-service-carwash geen bijkomende belasting voor de achterliggende woonwijk betekent. Het gaat hier om een logische aanvulling van de functie (tankstation), welke niet wordt geacht extra hinder te creëren dan er momenteel reeds aanwezig is.

Het plaatsen van deze muur zal de geluidshinder proberen te beperken. Er kan worden gesteld dat deze zich op voldoende afstand bevindt van de perceelsgrenzen om voldoende rekening te houden met betrekking tot lichten en zichten.

Het besluit van het college van burgemeester en schepenen wordt bijgetreden. De voorwaarden in dit besluit dienen strikt te worden nageleefd.

De aanvraag is niet in strijd met de goede ruimtelijke ordening.

De milieuvergunning werd in dezelfde deputatiezitting behandeld, maar de PMVC heeft voorgesteld om een termijnverlenging te krijgen om de behandeling van de bezwaarschriften beter te onderbouwen.

De beroepers gaan niet akkoord met de aanvraag (o.a. omwille van mogelijke geluidshinder door de stofzuigerinstallaties). Aanvragers stellen voor om links van het stofzuigereiland nog een bijkomend geluidsscherm te plaatsen.

Voorgesteld wordt om dit geluidsscherm/wand als extra voorwaarde mee op te nemen (rood aangeduid op plan). Deze voorwaarde kan dan meegenomen worden in de verdere afhandeling/onderbouwing van de milieuvergunning.

...

Algemene conclusie:

De aanvraag is in overeenstemming met de decretale en reglementaire bepalingen onder volgende voorwaarden:

De voorwaarden van het college van burgemeester en schepenen en van de brandweer van Antwerpen dienen strikt te worden nageleefd.

De aanvraag kan vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening worden aanvaard mits de extra voorwaarde om links van het stofzuigereiland nog een bijkomend geluidsscherm te plaatsen.

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Het administratief dossier bevat een kopie van de op 3 september 2012 gedateerde brief waarmee de verwerende partij de bestreden beslissing betekent aan de verzoekende partij.

De verwerende partij legt evenwel geen bewijs van aangetekende verzending neer, noch de poststempel waaruit de datum van effectieve verzending blijkt.

De verwerende partij, noch de tussenkomende partij hebben verweer gevoerd over de argumentatie van de verzoekende partij met betrekking tot de tijdigheid van het beroep bij de Raad.

Bij gebreke van bewijs van de effectieve datum van verzending van de aangetekende brief, waarmee de verwerende partij de bestreden beslissing betekent aan de verzoekende partij, oordeelt de Raad dat de verzoekende partij tijdig bij de Raad beroep heeft ingesteld.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De tussenkomende partij betwist het belang van de verzoekende partij om bij de Raad beroep in te stellen tegen de bestreden beslissing omdat de verzoekende partij de door haar vermelde hinderaspecten niet afdoende concretiseert of aantoonst, zodat het belang van de verzoekende partij louter en alleen op haar nabuurschap steunt.

Beoordeling door de Raad

1.

Om als derde belanghebbende bij de Raad beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.11, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden als gevolg van de bestreden vergunningsbeslissing, maar niet dat deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

De verzoekende partij moet deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet omschrijven en tegelijkertijd aantonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden.

Wanneer dat zo is, heeft de verzoekende partij het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bij de Raad beroep in te stellen tegen de bestreden beslissing.

2.

De verzoekende partij woont in de straat die grenst aan de achterzijde van het perceel, waarop de aanvraag betrekking heeft.

De Raad oordeelt dat de verzoekende partij voldoende aannemelijk maakt dat zij hinder of nadelen kan ondervinden als gevolg van de bestreden vergunningsbeslissing, meer bepaald de eventuele geluidsoverlast door de installaties van de carwash zelf en door het op- en afrijdende verkeer, de verminderde lichtinval door de bouw van een geluidsmuur achter de carwash van 4,5 meter hoog en ongeveer 50 meter lang, de kans op een verminderde veiligheid en de pollutie door de carwash-activiteiten. Het is evenmin te betwisten dat er een causaal verband kan bestaan met de realisatie van de door de bestreden beslissing vergunde werken.

De door de verzoekende partij opgesomde mogelijke hinder en nadelen zijn voldoende persoonlijk, direct en actueel. De verzoekende partij heeft dan ook het rechtens vereiste belang, zoals bepaald in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO.

C. Ontvankelijkheid wat betreft het voorwerp van het beroep

Standpunt van de partijen

De tussenkomende partij betwist de ontvankelijkheid van het beroep bij de Raad in de mate dat de verzoekende partij de vernietiging vordert van de door het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen op 9 maart 2012 verleende stedenbouwkundige vergunning.

Beoordeling door de Raad

Het beroep van de verzoekende partij is inderdaad zowel gericht tegen de beslissing van de verwerende partij van 3 augustus 2012 als tegen de door het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen op 9 maart 2012 verleende stedenbouwkundige vergunning.

Krachtens artikel 4.8.1, tweede lid, 1° VCRO moet de Raad zich als administratief rechtscollege uitspreken over beroepen ingesteld tegen vergunningsbeslissingen in laatste administratieve aanleg.

De beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen van 9 maart 2012 is geen in laatste administratieve aanleg genomen vergunningsbeslissing.

Het beroep is dan ook onontvankelijk voor zover het gericht is tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen 9 maart 2012.

Het voorwerp van het beroep is dus beperkt tot de beslissing van de verwerende partij van 3 augustus 2012.

D. Schending van artikel 11 van het Procedurebesluit

Standpunt van de partijen

De tussenkomende partij stelt in hoofddorde dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift geen geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur vermeldt, zodat evenmin duidelijk is hoe de bestreden beslissing deze regelgeving, voorschriften of beginselen schendt.

Volgens de tussenkomende partij lijkt de verzoekende partij met haar beroep bij de Raad dan ook alleen aan te sturen op een uitspraak van de Raad over de opportuniteit van de bestreden stedenbouwkundige vergunning.

Beoordeling door de Raad

De Raad oordeelt dat minstens één ontvankelijk middel, zoals bepaald in artikel 11 van het Procedurebesluit, volstaat voor de ontvankelijkheid van een beroep bij de Raad.

Uit onderdeel VI.A. van dit arrest blijkt dat de verzoekende partij minstens één ontvankelijk middel, meer bepaald het eerste middel, opwerpt, zodat het beroep ontvankelijk is.

De Raad verwerpt de exceptie.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

In haar eerste middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 3, §3, 13° en 14° van het Besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsaanvragen en aanvragen tot verkavelingswijziging.

Volgens de verzoekende partij is ten onrechte geen openbaar onderzoek georganiseerd, niettegenstaande het tussen de carwash en de Garmt Stuivelingstraat voorziene groenscherm zich niet slechts, zoals de verwerende partij stelt, *tegen* de perceelsgrens bevindt (en dus geen tuinafsluiting *op* de perceelsgrens vormt), maar *de facto* wel de perceelsscheiding vormt en dus wel degelijk beschouwd moet worden als een scheimuur en, krachtens voormelde bepalingen, een vergunningsplichtige tuinafsluiting op de perceelsscheiding.

2.

De tussenkomende partij antwoordt in ondergeschikte orde dat de verzoekende partij niet aantoont dat de aanvraag onder artikel 3, §3, 13° en 14° van voormeld besluit valt.

Volgens de tussenkomende partij wordt er noch een gemene muur, noch een tuinafsluiting op de perceelsgrens geplaatst en is op de plannen goed zichtbaar dat het groenscherm naast de perceelsgrens wordt ingeplant, zodat er geen openbaar onderzoek georganiseerd moest worden.

3.

In haar toelichtende nota, ingediend bij haar verzoek tot voortzetting, herneemt de verzoekende partij haar eerste middel.

Beoordeling door de Raad

Artikel 3, §3 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsaanvragen en aanvragen tot verkavelingswijziging bepaalt:

“De volgende aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning worden onderworpen aan een openbaar onderzoek:

...

13° aanvragen waarbij scheimuren of muren, die in aanmerking komen voor mandeligheid of gemene eigendom, worden opgericht, uitgebreid of afgebroken;

14° aanvragen voor het plaatsen van vergunningsplichtige tuinafsluitingen op de perceelsscheiding.”

De verzoekende partij stelt alleen dat het groenscherm beschouwd moet worden als een scheimuur en dus een vergunningsplichtige tuinafsluiting op de perceelsscheiding, omdat zij *de facto* de perceelsscheiding vormt, die, over de volledige lengte van het perceel waarop de aanvraag betrekking heeft, ingeplant wordt tussen de carwash en de Garmt Stuivelingstraat.

De verzoekende partij verwijst wel naar beide bepalingen maar verduidelijkt niet of het groenscherm onder artikel 13° of 14° van artikel 3, §3 valt.

De verzoekende partij blijft eveneens in gebreke te verduidelijken hoe het groenscherm als een perceelsscheiding kan beschouwd aanzien worden, terwijl voormelde bepalingen alleen betrekking hebben op scheimuren of tuinafsluitingen *op*, maar niet *tegen* de perceelgrens, en de verwerende partij in de bestreden beslissing stelt dat het groenscherm zich slechts *tegen* de perceelsgrens bevindt.

Daarnaast blijkt uit de plannen dat het groenscherm wordt ingeplant op het talud naast de perceelsgrens.

De verzoekende partij toont dan ook niet aan dat de verwerende partij met de bestreden beslissing artikel 3, § 3, 13 en 14° van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingsaanvragen schendt, al is het maar omdat de verzoekende partij niet aantoonde dat het door haar in de aanvraag geviseerde groenscherm betrekking heeft op scheimuren of tuinafsluitingen, zoals bedoeld in dat besluit.

Het eerste middel is dan ook ongegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

In haar tweede middel roept de verzoekende partij de schending in van *“de beginselen van behoorlijk bestuur”*.

De verzoekende partij stelt zeer vaag dat in de aan de tussenkomende partij, naar aanleiding van het door haar ingesteld administratief beroep, verleende milieuvergunning bijkomende voorwaarden opgelegd zijn, die afwijken van de bestreden stedenbouwkundige vergunning.

Daarnaast stelt de verzoekende partij dat de stedenbouwkundige vergunning niet kan gewijzigd worden in de loop van de procedure waarin er beroep is ingesteld tegen de milieuvergunning en omgekeerd. Anders is dit, volgens de verzoekende partij, een schending van *‘de bevoegdheid toebedeeld aan de beslissende overheid’* en van *‘de beginselen van behoorlijk bestuur’*.

Verder stelt de verzoekende partij nog: *‘Men diende in casu vast te stellen dat in die situatie, de milieuvergunning niet kon worden toegekend. Men heeft dan maar de Stedenbouwkundige vergunning “aangepast” zodat men en opdat men toch de milieuvergunning kon bevestigen en het beroep van verzoeker hiertegen kon afwijzen.’*

2.

De tussenkomende partij antwoordt dat dit middel onontvankelijk is, minstens niet ernstig en ongegrond, omdat er niet uit af te leiden is welk beginsel van behoorlijk bestuur de verzoekende partij geschonden acht, noch hoe.

Ook merkt de tussenkomende partij op dat de verzoekende partij deze schending niet meer inroept in haar bij haar verzoek tot voortzetting ingediende toelichtende nota, dat het middel eerder gericht is tegen de milieuvergunning en de verzoekende partij de beweerde aanpassingen van de stedenbouwkundige vergunning niet preciseert.

3.

In haar bij haar verzoek tot voortzetting ingediende toelichtende nota herneemt de verzoekende partij haar in haar verzoekschrift vermelde uiteenzetting.

Beoordeling door de Raad

Voor zover de verzoekende partij aanvoert dat de verwerende partij met de bestreden beslissing *'de beginselen van behoorlijk bestuur'* schendt, oordeelt de Raad dat deze grief inderdaad onontvankelijk is.

De verzoekende partij blijft in gebreke te verduidelijken welk beginsel van behoorlijk bestuur zij geschonden acht, noch welke voorwaarden in de milieuvergunning en/of welke aanpassingen aan de stedenbouwkundige vergunning zij bedoelt.

De verzoekende partij beperkt zich tot een te vage en algemene formulering, zodat ook niet duidelijk is wat zij bedoelt met de *'bevoegdheid toebedeeld aan de beslissende overheid'* of op welke bepaling zij zich steunt om dergelijke schending in te roepen.

Dat de verzoekende partij dit middel niet meer herneemt in haar toelichting bij haar verzoek tot voortzetting, bevestigt dit alleen maar.

Het tweede middel is dan ook onontvankelijk.

C. Overige middelen

Standpunt van de partijen

1.

In haar overige middelen kaart de verzoekende partij nog verschillende aspecten van de aanvraag aan.

Zo meent de verzoekende partij dat de aanvraag niet past in de omgeving, meer bepaald het woongebied en strijdig is met *'de ter plaatse toepasselijke voorschriften voor ruimtelijke ordening'*, omdat een deel ervan gepland wordt in *'groene zone'*.

De verzoekende partij wijst er ook op dat voor de door de bestreden beslissing vergunde carwash geen toelating verleend is tot uitbating ervan, alhoewel dat bepaald is in het door de stad Antwerpen op 26 maart 2012 goedgekeurd politiereglement.

De verzoekende partij wijst tevens op geluidsoverlast omwille van de korte afstand tussen haar woning en de door de bestreden beslissing vergunde carwash, op de verminderde lichtinval door de bouw van de geluidsmuur, op de aantasting van de veiligheid door enerzijds een verhoogd risico op criminele activiteiten en anderzijds door het op- en afrijden van auto's en vrachtwagens, en tot slot op pollutie veroorzaakt door uitlaatgassen, het achterlaten van restanten van gebruikte chemische producten, bier- en colablikken, en flesjes allerhande.

2.

De tussenkomende partij stelt met betrekking tot deze middelen dat ze onontvankelijk zijn omdat ze alleen opportunistiekritiek bevatten, die bovendien niet afdoende concreet is, en de verzoekende partij evenmin de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur verduidelijkt, noch de wijze waarop deze geschonden zijn.

Met betrekking tot de omgeving stelt de tussenkomen de partij dat een carwash binnen de bestemmingsbepalingen van een woongebied past en dat niet duidelijk is naar welke *‘ter plaatse toepasselijke voorschriften voor ruimtelijke ordening’* of *‘groene zone’* de verzoekende partij verwijst.

Met betrekking tot de toelating tot uitbating stelt de tussenkomen de partij dat dit los staat van de aanvraag van een stedenbouwkundige vergunning.

De tussenkomen de partij weerlegt tot slot inhoudelijk de kritieken van de verzoekende partij met betrekking tot geluidsoverlast, lichtinval en veiligheid.

3.

In haar bij haar verzoek tot voortzetting ingediende toelichtende nota herneemt de verzoekende partij haar in haar verzoekschrift vermelde uiteenzetting.

Beoordeling door de Raad

De Raad oordeelt dat de overige middelen van de verzoekende partij geen omschrijving bevatten van enige geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur en dus evenmin van de wijze waarop de verwerende partij, volgens de verzoekende partij, met de bestreden beslissing deze regelgeving, voorschriften of beginselen schendt.

Met betrekking tot de stelling van de verzoekende partij dat de aanvraag strijdig is met *“de ter plaatse toepasselijke voorschriften voor ruimtelijke ordening”* omdat het perceel, waarop de bestreden beslissing betrekking heeft, gelegen is in *‘groene zone’*, oordeelt de Raad dat dit wel beschouwd kan worden als het inroepen van een schending van de bestemmingsbepalingen, maar dat het niet duidelijk is welke *‘groene zone’* de verzoekende partij bedoelt.

Bovendien blijkt uit het feitenrelaas dat de aanvraag volgens het toepasselijk gewestplan gelegen is in woongebied en dat de aanvraag hiermee in overeenstemming is.

Dat de verzoekende partij een andere mening heeft over de inpasbaarheid in de omgeving, en dat zij wijst op geluidsoverlast, op vermindering van lichtinval en veiligheid, en op pollutie, toont aan dat de verzoekende partij met haar overige middelen kennelijk alleen aanstuurt op een uitspraak van de Raad over de opportuniteit van het verlenen van de door haar bestreden stedenbouwkundige vergunning.

Krachtens artikel 4.8.2, eerste en tweede lid VCRO is de Raad als administratief rechtscollege niet bevoegd zich daarover uit te spreken.

Tot slot oordeelt de Raad dat het eventueel ontbreken van een krachtens het politiereglement van de stad Antwerpen vereiste toelating tot uitbating van de door de bestreden beslissing vergunde carwash geen stedenbouwkundig gegeven is, zodat dit niet kan leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissing.

De overige middelen zijn dan ook onontvankelijk.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de nv DIBO CAR- & TRUCKWASH is ontvankelijk.
2. Het beroep is ontvankelijk, maar ongegrond.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 275 euro, ten laste van de verzoekende partij.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 31 augustus 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Hildegard PETTENS

Eddy STORMS